

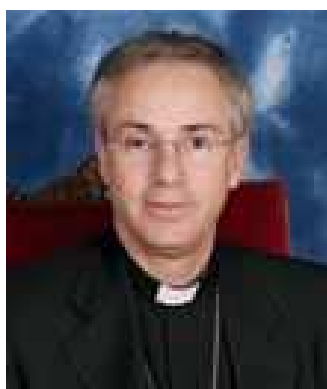

Barcelona, 16 de setembre de 2010

ANY III. núm. **91**

Salutació de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic

Els religiosos de Catalunya, agrupats en la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), voleu celebrar a la ciutat de Vic els trenta anys d'aquesta associació. Al bisbe de Vic, doncs, li pertoca de donar-vos l'acolliment tot desitjant-vos que us trobeu bé en aquesta ciutat i pugueu celebrar-hi amb esperit fraternal l'acció de gràcies al Pare per aquest trentè aniversari.

La capital d'Osona és bressol de congregacions religioses. Al segle XIX, els fundadors, profundament enamorats de Crist, santa Joaquina Vedruna, sant Antoni Maria Claret, sant Francesc Coll, el venerable Joan Collell i la venerable Caterina Corominas, van iniciar els primers passos de famílies religioses, que tant de bé han fet i fan a l'Església i a la nostra societat i que en aquests moments són presents en tot el món.

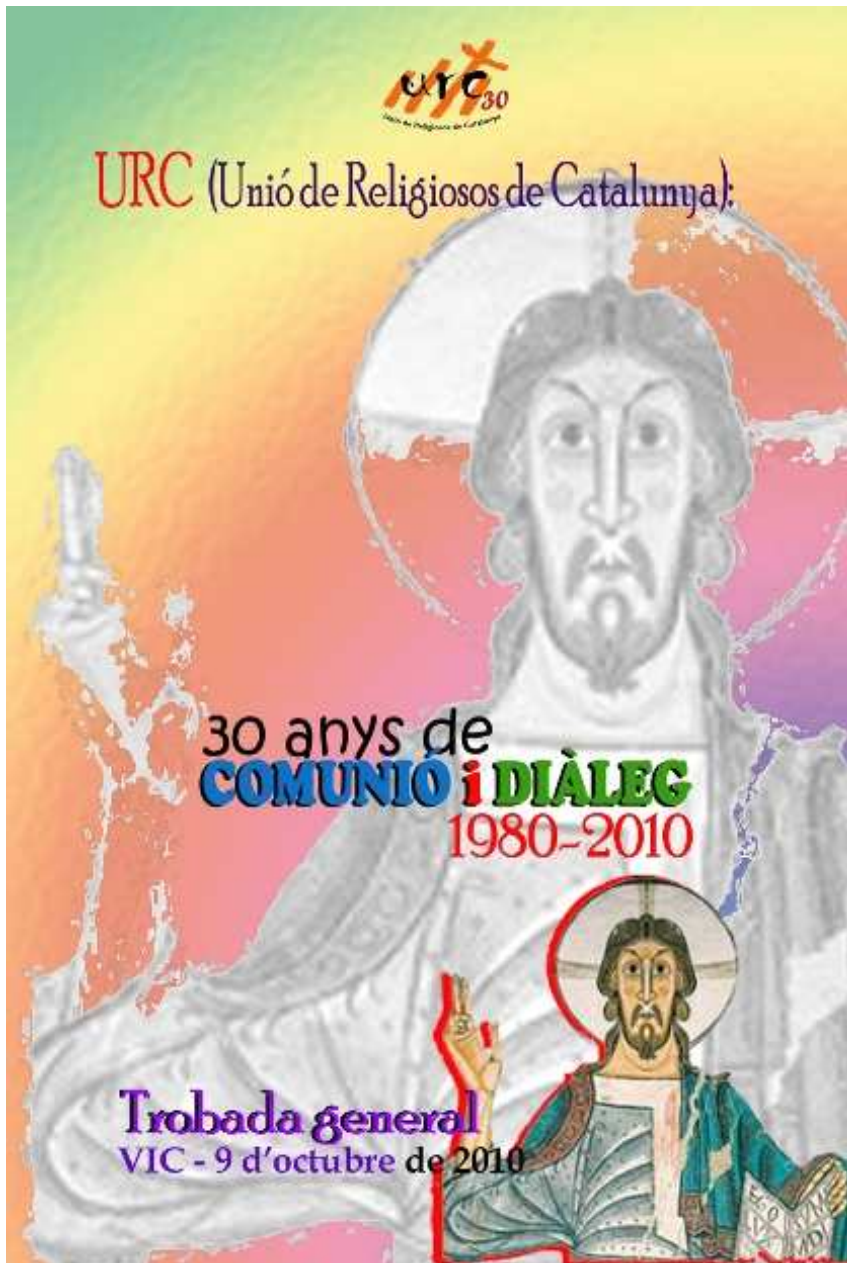
La celebració dels trenta anys de l'URC a Vic pot ser una bona ocasió per agrair el do de la diversitat dels dons i carismes que l'Esperit Sant suscita en la seva Església, així com també el do de la comunió que el mateix Esperit fa néixer entre tots els membres de la comunitat cristiana.

Per això us desitjo que en la vostra estada a Vic us sentiu com a casa vostra i que la jornada festiva ens serveixi a tots per enfortir els lligams de comunió entre nosaltres i per retrobar un nou alè d'esperança en el nostre camí. Que l'exemple dels sants que van viure, estimar, lluitar i servir en aquesta ciutat ens esperoni a tots a viure amb fidelitat el do rebut amb el nostre carisma propi en el si de l'Església.

+ Romà, bisbe de Vic

Vic, 13 de setembre del 2010

URC: 30 ANYS DE COMUNIÓ I DIÀLEG

El 29 d'abril de 1980 es va prendre la decisió d'aplegar la branca femenina i la branca masculina de la CONFER en una nova associació, anomenada la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Dues línies força estaven en el rerefons d'aquesta creació: una fidelitat al Concili Vaticà II, que propicia un clima de diàleg a l'interior de l'Església així com també un diàleg amb la cultura i el món, i la resposta als esdeveniments desencadenats per l'adveniment de la democràcia.

Volem celebrar aquests 30 anys de comunió i diàleg. Comunió amb Déu a través de la pregària i de l'espiritualitat. Comunió amb els homes i dones a través de la missió compartida i del servei a les persones, especialment les més necessitades. Diàleg entre les institucions en recerca de la veritat i de l'amor. Diàleg amb la cultura i amb la societat. Vic, com a

punt de referència, ens aplegarà per fer visible aquesta comunió i diàleg, que han presidit les nostres relacions intercongregacionals. Els al·licients de trobar-nos a Vic són nombrosos i la ciutat sempre ha tingut una vinculació fortament espiritual.

El **dia 9 d'octubre de 2010, dissabte**, ha estat la data elegida per la Unió de Religiosos de Catalunya per a la **Trobada general de la Vida Religiosa a Vic**.

Es tracta de trobar-nos en una jornada festiva per celebrar la nostra fe, la nostra fraternitat. La vostra presència és una manera d'expressar la vostra estima en aquest projecte intercongregacional al servei de la vida religiosa a Catalunya. Tots hi sou convidats!

Recordeu: DATA LÍMIT D'INSCRIPCIÓ, 27 de setembre de 2010, dilluns

Atesa l'escassetat de temps i la complexitat de l'organització (reserva d'autocars, reserva de visita al Museu Episcopal, tiquets de dinar, etc.), **cal fer la inscripció en el temps previst de manera improrrogable**. Aquesta observació és de gran importància i cal que tothom la tingui en compte.

1. HORARI

- **10.30 h** Concentració a la plaça de la catedral
- **10.45 h** Acolliment i explicació de la catedral
- **11.00 h** **Missa** presidida per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic
- **12.15 h** **Visites** en grups
Llocs: Museu Episcopal (cal fer reserva), Antoni Mª Claret, Joaquina Vedruna, Francesc Coll, Sant Miquel dels Sants...
- **14.00 h** Desplaçament al Seminari
- **14.30 h** **Dinar de germanor** al Seminari
- **16.30 h** **Moment de compartir**
- **17.30 h** Tornada

2. VIATGE

Es preveu l'organització d'autobusos des de diferents llocs de Catalunya per facilitar el viatge i l'arribada a Vic. Creiem que és millor utilitzar aquest transport, ja que farà més fàcil l'accés als diversos llocs de la trobada.

Possibles línies i llocs de sortida. A partir de les inscripcions, es concretaran els itineraris.

Autocars Ripollet Bus

Autocar 1	Tortosa Jesús-Tortosa / Tortosa – Cambrils – Reus - Tarragona
Autocar 2	Girona Girona - Caldes de Malavella – Calella – Arenys – Mataró Els viatgers de Figueres hauran d'anar a Girona
Autocar 3	Badalona-Barcelona Badalona - Barcelona
Autocars 4, 5 i 6	Barcelona Anada. Sortida des de Barcelona Tornada. Arribada a Barcelona Sortida des de la plaça dels Països Catalans de Barcelona, al costat de l'estació de Sants Els viatgers de l'Ametlla del Vallès, El Prat de Llobregat, Cornellà de Llobregat, Sant Feliu de Llobregat i Barcelona Sant Andreu hauran d'anar a l'estació de Sants
Autocar 7	Sabadell Els viatgers de Terrassa i Manresa hauran d'anar fins a Sabadell Centre.
Autocar 8	Lleida Lleida - Igualada

3. INSCRIPCIONS

Normes per a la inscripció

1. Empleneu el full d'**inscripció per comunitat**, calculant l'import total de les vostres inscripcions (número de participants x 30 euros). Aquests 30 € són un ajut al cost del viatge, de l'entrada al museu, del dinar i del pagament de diverses despeses. S'aplica, com en les trobades anteriors, el criteri solidari del preu únic per a totes les persones participants, al marge dels serveis que utilitzin.

2. En el full d'inscripció, cal indicar també:

- si un religiós sacerdot vol **concelebrar** (haurà de portar estola verda)
- si es vol visitar el **Museu Episcopal**

3. Envieu el full d'inscripció i una fotocòpia de l'**ingrés**

- per correu ordinari (URC, plaça Urquinaona, 11, 2n 2a · 08010 Barcelona),
- per correu electrònic (urc.info@gmail.com) o
- per fax (93 412 38 82) abans del 27 de setembre, inclòs.

4. Feu un ingrés o transferència bancària amb la quantitat total de la comunitat al número de compte de "la Caixa" 2100-3040-06-22-00340826, a nom de l'URC, posant el concepte **30 anys**. En fer la inscripció, indiqueu-hi el **nom de la comunitat i de la Institució**.

5. Els **autocars** s'organitzaran segons el nombre de persones. Algunes línies poden fusionar-se amb altres.

6. En arribar a Vic, el 9 d'octubre, al matí, cal que un representant de la comunitat es presenti a l'acollida, on li donaran la **identificació** que els permetrà entrar al dinar. Oportunament, es donaran indicacions més precises. Hi haurà un únic menú per a tothom.

Per a qualsevol consulta o suggeriment, **podeu trucar a la Noe** (93 302 43 67), de dilluns a divendres, de 15 a 19 hores.

Medalla d'Or de la Generalitat al monestir de Poblet

(*Carme Munté/ Catalunya Cristiana*) La concessió de la Medalla d'Or de la Generalitat al monestir de Poblet es va fer pública mentre el pare abat i el pare prior es trobaven a Rocca di Papa, a prop de Roma, en el capítol general de l'orde cistercenc. I és des d'allí des d'on el **pare abat, Josep Alegre Vilas**, ha manifestat el seu agraïment públic per la concessió d'aquest reconeixement i ha volgut parlar per a *Catalunya Cristiana* sobre la transcendència històrica i espiritual de Poblet, un monestir on les pedres ens expliquen la nostra història i on els monjos evidencien l'anhel de transcendència dels homes i les dones d'avui. [L'acte de lliurament es va fer aquest 11 de setembre al Palau de la Generalitat]

Com valoren la distinció feta per la Generalitat de Catalunya?

Els monjos creiem que a Catalunya hi ha institucions i persones que mereixen més que no pas nosaltres aquest reconeixement de la Generalitat. Tanmateix, la lectura del decret de concessió de la Medalla d'Or ens ha causat una impressió molt positiva, per dos motius. En primer lloc, quan destaca la nostra vocació monàstica de viure, per damunt de tot, una experiència espiritual, amb senzillesa i discreció. Això posa en relleu la sensibilitat del president de la Generalitat i el seu Govern davant els valors monàstics. En segon lloc, el fet de destacar que Poblet ha assumit un llegat històric, i al mateix temps el compromís de treballar

per enriquir aquest llegat. No pot ser d'una altra manera, ja que la vida espiritual, la fe, cal que tingui una projecció en la vida concreta. I la història ens ensenya que la fe i la vida religiosa autèntica han estat sempre, en totes les èpoques, font d'una veritable riquesa cultural per al poble. I Poblet no n'és una excepció.

Quins elements caracteritzen avui dia la vida del monestir?

La comunitat monàstica, d'acord amb la tradició de l'orde cistercenc, busca de viure els valors genuïnament monàstics: la pregària, el treball, l'acollida, el silenci... és a dir, tot allò que és patrimoni propi d'aquesta vida. I això viscut amb senzillesa, amb discreció, sense fer gaire soroll. Perquè estem convençuts que aquest és el camí millor del nostre servei, important i necessari, a la societat d'avui, el camí millor per donar a la nostra vida de monjos un sentit més autèntic. I tot això, és clar, viscut en el marc incomparable d'una "casa única al món", el monestir de Poblet, que de vegades resulta incòmoda, però que d'altra banda ens posa a l'abast la seva bellesa singular, que ajuda molt a posar-se en el camí de la recerca de la bellesa de Déu.

En quin sentit noten el pes de la història en les parets de Poblet? De vegades és un pes feixuc, especialment pel que fa a les necessitats de restauració així com al fet de gestionar les visites dels turistes?

És veritat que la història de Poblet fa sentir als monjos el seu pes. Les necessitats de restauració d'un "monument únic al món" són permanents, per bé que institucions catalanes com la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona, i també les Autonomies de l'Antiga Corona d'Aragó, són molt sensibles davant la singularitat de Poblet. Estimen Poblet. Tenen cura de Poblet. També és veritat que gestionar les visites porta la seva preocupació als monjos, al Patronat de Poblet. Però, d'altra banda, aquest és un servei cultural al poble, i cal fer-ho amb joia i molta cura. Per això, no oblidem mai d'actualitzar i millorar aquest servei al poble. En aquest moment estem fent un estudi, un treball important amb vista a millorar el servei cultural de Poblet.

El llegat de la història "obliga" els monjos de Poblet a conèixer-la, difondre-la i recuperar-la?

És evident que sí. Cal estimar el que tenim a casa, i això sempre suposa conèixer, donar a conèixer... i recuperar. En aquest sentit, una de les moltes preocupacions que tenim actualment és recuperar el llegat arxivístic de Poblet. Recuperar, si més no, una còpia de l'Arxiu de Poblet, que constitueix l'Arxiu monàstic més important a l'Arxiu Històric Nacional de Madrid. Una gran part de tot aquest material està encara per obrir i catalogar. En aquest àmbit, els monjos podem i hem de fer un gran servei cultural al nostre país.

Però què seria el monestir sense els monjos?

Seria diferent. Ho diuen els mateixos visitants quan vénen a Poblet, sobretot quan abans han visitat altres monestirs sense comunitat monàstica, com Santes Creus, per exemple. Per bé que els monjos no es veuen, la presència de la comunitat dóna un "plus" de vida a les pedres i espais del monestir... D'altra banda, hi ha monjos que tenen encontres espirituals amb grups de visitants que ho demanen, sobretot quan es tracta d'escoles. La nostra espiritualitat és senzilla. Es diu amb dues paraules: ora et labora. Pregària i treball de cada monjo dintre d'una vida comunitària. Una vida comunitària que valora també la persona individual. La Regla monàstica de sant Benet ensenya un perfecte i savi equilibri entre la persona individual i la

comunitat. Per això, la Regla continua sent viva avui. Per això també la Regla té molt a dir avui a aquesta societat deshumanitzadora.

A què se senten cridats els monjos de Poblet?

Ens sentim cridats a viure senzillament la nostra vida, que cal que sigui, per damunt de tot, en cada monjo, una veritable “recerca de Déu”. I vivint senzillament i amb fidelitat aquesta “recerca” posem la vida monàstica al seu lloc en aquesta societat confusa i atabalada.

Quins elements defineixen l'acollida dels monjos de Poblet?

Les pedres de Poblet guarden, quan arriben els primers dies freds de la tardor, la calor de l'estiu. I a l'estiu guarden quelcom dels darrers freds de l'hivern. I això dóna lloc a unes experiències sensibles molt agradables quan entrem en l'espai físic del monestir... Crec que així és l'acollida de Poblet, així la desitjo per a tots els monjos que l'han d'exercir, i crec que és així: quan a una persona li arriba el “fred” de la vida, que trobi l'escalf d'una bona paraula en l'acolliment d'un monjo. O quan ve, cremada pels rigors i l'angúnia de la vida, que trobi una paraula amable, una bona escolta que li retorni la serenor i la pau interior... I a Poblet hi ha monjos que saben fer bé, molt bé, aquest servei.

Malgrat les dificultats que avui dia té la vida religiosa per a la seva renovació generacional, a Poblet es viu un cert floriment de vocacions.

Som 33 monjos. El Senyor és bo amb Poblet. Jo crec que Poblet té amics que l'estimen, i que pregunten per Poblet, per la comunitat. I a Poblet mateix hi ha hagut i hi continua havent monjos d'una gran categoria humana, d'una gran riquesa espiritual... Tot això, n'estic convençut, fa que el Senyor ens mostri la seva bondat tot donant-nos noves vocacions. Si els monjos ens mantenim dintre de la fidelitat a aquesta riquesa humana i espiritual, Poblet i qualsevol monestir tenen avui un futur, perquè tindran els valors humans i espirituals dels quals té necessitat avui la nostra societat.

Poblet ha estat més neutre que monestirs com Montserrat en la vessant política? Els monestirs s'han de posicionar políticament?

No té sentit comparar Poblet amb Montserrat. Els monjos de Montserrat i de Poblet vivim sota la mateixa Regla de sant Benet, però amb matisos diferents, propiciats pels llocs mateixos on vivim: Montserrat, el santuari de la Mare de Déu, patrona de Catalunya, un veritable centre espiritual de tot el poble català. Poblet, un lloc lligat al naixement de Catalunya com a nació, potser no tan conegut del poble català en aquest aspecte, segurament pel fet que ha estat un monestir sense monjos més de cent anys. Però, en qualsevol cas, dos monestirs que per a Catalunya són un referent singular que cal estimar.

Els monestirs els tenim com a monument, però la vida la posa en relleu la comunitat, el monjo. I el monjo, per damunt de tot, té una missió, un horitzó molt clar: la recerca de Déu. Si viu seriosament aquesta “recerca” i arriba a un encontre amb Déu, s'adonarà que Déu no és un “estrany” per als homes. Que si hi ha algú d'humà, molt humà, aquest és Déu mateix. Per això, un monjo que

Poblet, història i vida

viu com a veritable monjo, una comunitat que viu fidelment la seva vocació monàstica, haurà de ser molt humana. S'haurà de posicionar sempre a favor de l'home. El seu servei cal que sigui sempre un veritable servei a l'home, en allò de més valuós de la dignitat humana.

I si Poblet té una certa connotació política, que potser sí, d'acord amb les seves arrels, aleshores, el servei que hauria de prestar el monestir és el de ser una invitació als polítics a fi que visquin el seu servei a l'home i al poble amb molta generositat, amb molta dignitat i humanitat.

Cal que el monestir digui això amb senzillesa, amb molta discreció, però amb claredat. Cal ser humans, molt humans, perquè això dignifica el servei polític, i crec que també els mateixos polítics ho desitgen.

Aquests dies assisteix al capítol general de l'orde cistercenc a Rocca di Papa. Què ens pot dir de l'elecció del nou abat general? El P. Maur Esteva tornarà a Poblet?

El P. Maur Esteva tornarà les pròximes setmanes a Poblet, ja que és un membre d'aquesta comunitat, i després del seu servei a l'orde com a abat general, un servei que cal dir que ha estat molt generós i eficaç, és lògic i desitjable el seu retorn a la casa de la seva professió i la seva comunitat. És per a la comunitat també un motiu de profunda satisfacció aquest retorn. El P. Maur ha estimat sempre molt Poblet, i n'ha estat l'artífex principal de la restauració. És bo que torni a respirar l'aroma entranyable de les pedres de Poblet. I a més, la seva experiència encara pot aportar molt d'enriquiment a la comunitat de Poblet, així com a altres monestirs.

Pel que fa al nou abat general elegit, el P. Mauro Giuseppe Lepori, és l'abat de la comunitat monàstica d'Hautrive (Suïssa). És el començament, evidentment, d'una nova etapa, un nou repte, en uns temps també difícils per a la vida de l'Església i per tant també per a la vida monàstica.

Carme Munté. Text publicat a [Catalunya Cristiana](#).

Ressò del centenari de la presència marista a les Avellanes

Uns dies viscuts amb intensitat i agraïment

Crònica publicada a la web www.maristes.cat, que explica els diferents actes que se celebraren al voltant del 10 de setembre de 2010 a la casa pairal marista a les Avellanes.

Les Avellanes, cent anys de Vida marista

El dies 8 i 9 de setembre la casa d'Avellanes visqué una trobada de germans maristes que havien viscut la seva formació a la casa. Diferents moments de l'encontre, com una visita als pobles del voltant i altres moments de pregària i convivència, van donar el preàmbul a la gran festa del dia 10. El G. Emili Turú, superior general, va ser-hi present aquests dos dies juntament amb el G. Joseph Mc Kee, vicari general, i parlà de la vida fràgil que acompanya el devenir dels anys i dels moments, i que ens convida a donar gràcies a Déu per allò viscut. I alhora ser conscients d'aquest tarannà de provisionalitat que acompanya el nostre camí i ens convida també al realisme des de l'esperança.

El dia 10 inicià l'efemèrides amb una Eucaristia presidida per l'arquebisbe d'Urgell, Joan Enric Vives, acompanyat de diferents preveres representants del bisbats d'Urgell i Lleida, i d'altres

mossens molt estimats i relacionats amb la casa. També concelebrà el superior general dels premonstratesos. La celebració, molt ben animada per l'equip de pastoral, començà amb una salutació i la instal·lació de 100 flors a l'altar com a símbol dels cents anys de vida que celebràvem. Monsenyor Joan Enric, emprant diferents idiomes, dirigí a l'assemblea una homilia amb molts missatges. Agraí en nom del bisbat la presència marista a la casa (una casa on són molt més importants les persones que les pedres), ressaltà la importància de Maria com a mestra d'oració i apostolat i inspiradora dels Maristes, recordà als germans el valor de la comunitat, feu un ressò de l'evangeli on es convidava a fer-se petit com un infant i viure l'abandó en mans del Pare, i destacà els trets del tarannà de la casa com la formació manual i l'esforç que tant han modelat als germans.

Volgué agrair a la Institució Marista la feina, que anomenà "pesada", de ser present a les institucions educatives i socials. Valorà positivament també com s'està compartint el carisma marista amb els laics. I va acabar amb unes paraules molt entusiasmants per a tota la comunitat reunida: "Què n'és, de bonica, una vida al servei de l'Evangeli. Que el Senyor us beneeixi".

L'ofertori de diferents símbols com el llibre (vida cultural i religiosa de la casa); el quadre de Champagnat; els motius de la Pasqua jove; la llum; el raïm, l'oli i la mel, que són el fruit de les terres del monestir; i finalment el Pa i el Vi, recolliren el bo i millor dels dons rebuts.

Després d'un breu descans, començà l'acte més acadèmic amb unes imatges preparades per Robert Porta, arxiver del monestir, que foren la introducció visual a la presentació del llibre *La força de la fraternitat*, del G. Lluís Serra. En un discurs sintètic i alhora interessant i amè, presentà els eixos de la publicació a partir de tres preguntes que responia tot seguit. La primera era sobre el perquè Avellanes fou elegida casa de formació pels Maristes: la

tranquil·litat, la pau i el bon preu de compra foren determinants en l'elecció al 1910 d'aquest indret com a casa noviciat. La segona va ser un recorregut per les deu desenes d'anys que tenen un títol posat per l'autor en el llibre. Ell mateix ho va justificar amb un seguit d'explicacions tot relacionant la vida de la casa amb el que passava amb l'entorn més immediat i també global del món. La tercera pregunta explicava el perquè del títol, que es justifica per l'admiració de l'autor vers les persones que han format part de la història de la casa i per la seva

vivència de la fraternitat. Una fraternitat que és realitat pel fet de ser fills del mateix Pare i que d'aquesta vivència en treu la força i la constància.

<http://issuu.com/champagnat/docs/avellanes/22>

Prengué la paraula posteriorment el G. Maurice Berquet, provincial. Destacà la formació que oferí la casa en aquesta centúria però alhora convidà a tenir una mirada vers un futur, on digué que "la vida està en els canvis, no en la conservació". I convidà davant aquests anys que vénen a fer de la casa "un lloc de descoberta de la natura, d'un nou rostre d'Església, del sentit de la vida i alhora un indret on les persones canvien arran de la trobada amb Aquell que els acompanya". El superior general de l'ordre dels premonstratesos donà les gràcies als

germans pel treball d'aquests anys que s'empelta amb la presència d'aquest orde religiós en aquesta casa i que donà noms importants per a la història de Catalunya i de l'Església com Jaume Caresmar o Jaume Pasqual i de la qual encara són testimonis el claustre i la sala capitular.

El president del Consell Comarcal de la Noguera, Vicenç Font, destacà la importància de tenir arrels i com la casa de les Avellanes ha esdevingut una casa oberta i un centre cultural. El batlle d'Òs de Balaguer, Ignasi Cortés, ens recordà el temps d'incertesa que es visqué després del tancament de la casa com a noviciat i com la transformació en hostatgeria i casa d'acollida ha esdevingut una riquesa per a la comarca i per als pobles veïns. Finalment, Montserrat Coll, directora d'Afers Religiosos de la Generalitat, clogué l'acte amb una felicitació als Maristes per diferents trets del seu carisma com el caràcter laïcal, l'acollida, el treball en la solidaritat, el lleure i l'educació i la bellesa de les celebracions litúrgiques que es viuen a la casa, entre d'altres.

Una placa a l'entrada de la casa fou el punt i final al matí. Després un dinar a la carpa del monestir acompanyat per vins de la casa i una amigable companyonia aplegà els convidats. Entre aquests cal destacar germans de les comunitats de Catalunya i d'altres indrets, afiliats a l'Institut, veïns i amics de la casa, familiars dels germans, membres dels equips directius de les escoles i obres socials, antics alumnes, moviments CMS i FAJMACOR i d'altres.

La tarda era calorosa a la Noguera però l'acte cultural-religiós-testimonial que visquérem a l'Església va encendre tots els ànims fins al zenit de l'explosió joiosa i celebrativa en molts moments. En un gran escenari instal·lat per a l'ocasió, Núria Francisco i el G. Jose Molina ens acompanyaren en un itinerari per les característiques de la comunitat marista que s'han fet

palès al llarg d'aquests cents anys a les Avellanes: comunitat de treball i família, de vida, centrada en Crist, oberta als joves, que convida al silenci i la trobada en Déu, amb Maria, en missió a l'estil de Champagnat i constructora d'una nova Església. Tot aquest recorregut, que durà més de dues hores, fou un llampegar d'instantànies i flaixos en forma de presentacions audiovisuals, cançons, testimonis, pregàries amb el ciri pasqual, trencaclosques visual i la presència de la música del G. Toni Torrelles i de Kairoi. Una estona, quasi d'èxtasi, on la presència de

moltes persones i joves que pogueren fer-se presents omplí la nau i feu esclat de la joia i de l'agraïment a tanta Vida (amb majúscula) viscuda.

El G. Emili Turú, que no va poder fer-se present en aquesta diada de manera directa, ens deixà un missatge gravat on ens convidava a esdevenir una vida renovada marista com a rostre marià de l'Església. Una foto del G. Maine al principi de l'acte ens va fer també recordar aquest germà mort recentment i al qual molts tenim present en aquests dies.

"Tu ets avui Champagnat" va ser la cançó final. Sortírem al claustre per escoltar el darrer

missatge del G. Maurice i fer enlairar els globus que arrossegaven al cel els missatges que havíem escrit en entrar a la casa a la tarda. La traca de petards que sonà posteriorment alterà el so harmoniós que teníem per fer-nos posar dempeus i engrescats. I d'aquí al jardí per compartir el berenar sopar.

No volem oblidar un gran agraïment a totes les persones que han preparat aquest dia amb tanta il·lusió sota la coordinació del G. Jaume Parés, director de la casa, que presentà i acompanyà els diferents actes. Donar les gràcies també per la presència de persones i especialment als germans grans de la comunitat, que esdevenien en molts parlaments referència testimonial del camí viscut per diferents generacions.

En sortir de la casa, de retorn a cada llar i comunitat, el cel enfosquia i sortien les estrelles. Però el record dels tres dies viscuts a les Avellanes i concretament el que es va experimentar el dia 10 esdevenen una altra realitat més que testimonia la Vida que les persones podem donar als indrets des de l'esforç, la creativitat i l'esperança. La persona vivent, Jesús de Natzaret, que donà sentit a tants germans i persones que han passat per la casa, segueix sent avui també llum. I la presència humil i silenciosa de Maria de Natzaret ens és el millor testimoni. Per tot això, gràcies per aquests cent anys i per molts anys Avellanes.

Reportatge ampli sobre aquest esdeveniment a: www.catalunyareligio.cat
<http://www.catalunyareligio.cat/?q=articles/7904>

Nombroses congregacions celebren els seus Capítols generals

Madrid, 2 de setembre de 2010 (IVICON).- Durant aquest estiu, han estat moltes les congregacions religioses que han celebrat els seus capítols generals i algunes han renovat els seus equips de govern.

És el cas de les **Missioneres del Sagrat Cor de Jesús i de Maria**, que han celebrat el seu XII Capítol General a la Casa Mare de Sant Sebastià des del 27 de juliol fins al 12 d'agost. La Gna. Consol García Jordán, natural de Puzol (València), ha estat nomenada nova superiora general. Ha estat treballant en l'evangelització, en la pastoral social i en la promoció de la dona a la Fundació Baan Marina a Chiang Mai (Tailàndia), on va romandre els últims 16 anys.

Igual que les **Missioneres de Crist Jesús**, que han tingut la XI Assemblea General a la localitat navarresa de Javier des de l'1 de juliol fins al 10 d'agost. Durant aquests dies, han reflexionat sobre el carisma i els reptes que el món actual planteja en els diferents països on són presents. A més, han triat un nou govern general i María Victoria Gonzales Apaza ha estat elegida nova directora general.

També les **Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria** han reelegit Purificación Ramos Álvarez superiora general de la congregació per a un altre sexenni. El seu consell està format per les germanes Encarnación Herrero Cabezón, primera consellera i vicària general; Lucía Álvarez González, Maurina Merino Rodríguez i Teresa Santos Fernández.

El 27 juliol 2010 va ser elegit el nou govern general de la congregació de les **Serventes de la Passió** per al pròxim sexenni. Del 22 al 28 de juliol passats va tenir lloc a Barcelona, a la Casa General, on reposen les restes de la venerable Mare Teresa Gallifa i Palmarola, el XV

Capítol General. En la sessió del matí del dia 27 va tenir lloc l'elecció de la nova superiora general, la germana Milagros López Gutiérrez, de 69 anys, natural de Navamuel (Cantàbria). La germana Milagros López ha exercit durant el sexenni anterior el càrrec de secretària general i consellera. La congregació inicia aquest nou sexenni reforçant les arrels de l'espiritualitat i del carisma específics per a un millor servei al món actual i a l'Església, especialment en la protecció de tota vida humana.

Nou mestre de l'orde de Predicadors (dominics)

(Zenit). El prevere francès Bruno Cadoré ha estat escollit mestre de l'orde de Predicadors (dominics). Esdevé així el successor número 86 de sant Domènec de Guzmán. Bruno Cadoré, nascut l'any 1954, abans d'entrar a l'Orde, era un prestigiós metge investigador a Estrasburg, amb una tesi presentada el 1979 sobre leucèmia. Va fer les seves pràctiques mèdiques a Haití, experiència que el va marcar de manera decisiva en la seva vida. Especialitzat en ètica biomèdica, ha estat director del Centre d'Ètica Mèdica de l'Institut Catòlic de Lille, a França, abans de ser escollit prior provincial de la província dominicana de França, l'any 2001. Ordenat com a prevere el 1986, es va llicenciar en teologia

moral l'any 1992. Des del 2008, és membre del Consell Nacional francès de la Sida. Ha estat president de la IEOP (Conferència de Provincials d'Europa), la qual cosa li ha permès tenir un coneixement directe no només de la província de França i de l'orde a Europa, sinó també dels cinc vicariats de la província, des del nord d'Europa a l'Àsia equatorial i el món àrab (l'Iraq, Egipte i Algèria).

Nou secretari de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada

Joseph Tobin, elegit secretari de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada

El P. Tobin va ser general dels Redemptoristes del 1997 al 2003 (IVICON).- El papa Benet XVI ha nomenat el religiós redemptorista nord-americà Joseph William Tobin, de 58 anys, secretari de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica, així com també arquebisbe titular d'Obba.

Joseph William Tobin va néixer a Detroit (EUA) el 1952. El 1976 va prendre els vots perpetus de la Congregació del Santíssim Redemptor (CSSR, Redemptoristes) i va ser ordenat sacerdot el 1978.

Visita a les institucions europees a Brussel·les

Un grup de religioses i religiosos, majoritàriament de l'àmbit sanitari, han efectuat del 30 d'agost al 2 de setembre una visita, coordinada per la Gna. Antònia Ortiz, secretària general de Centres Sociosanitaris, a les institucions europees de Brussel·les.

S'ha aprofitat l'avinentsa per presentar un projecte d'ajuda en el camp de residències.

Les visites així com l'intercanvi entre les persones participants han estat una oportunitat d'aprofundir en el tema i de compartir inquietuds.

CEVRE: curs sistemàtic de formació inicial (postulants, novicis...)

Un nou curs esdevé una nova oportunitat per oferir el curs sistemàtic de formació inicial, adreçat a postulants i novicis/es de les diferents congregacions. Cada dilluns, de 2/4 de 4 de la tarda a 2/4 de 8, s'imparteixen matèries de formació. Aquest curs té l'avantatge de fer-se en un clima intercongregacional que enriqueix la visió eclesial dels seus participants.

a) Inscripcions

El dia 4 d'octubre comença el curs de formació sistemàtica adreçat a novicis i a postulants, que s'imparteix els dilluns durant l'any. Cal que totes les institucions que hi participin ho comuniquin al més aviat possible a la Noe (urc.info@gmail.com o telèfon 93 302 43 67, tardes de 3 a 7).

b) Reunió de mestres de novicis i/o responsables de la formació inicial

El 20 de setembre, dilluns, a 2/4 de 5 de la tarda (16.30), se celebrarà una reunió amb mestres de novicis i/o responsables de la formació inicial de les institucions participants a la seu de l'URC – Plaça Urquinaona, 11, 2n 2a – Sala de Juntes.

Calendari Interreligiós - Creences i Conviccions de 2010-2011

Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós

Ens plau informar-vos que ja està a la vostra disposició la nova edició del **Calendari Interreligiós - Creences i Conviccions de 2010-2011**, en les versions **catalana i castellana**. Per onzè any consecutiu, Unescocat i AUDIR publiquen aquest calendari que conté les festes i dates més significatives de dotze tradicions religioses i seculars, així com les celebracions civils catalanes i internacionals més importants. Enguany, el calendari se centra en **els**

ritus: ofrenes, sacrificis, libacions, meditacions, recitacions de textos sagrats, celebracions solemnes i altres pràctiques diverses que abracen totes les dimensions de l'existència humana i sovint permeten transcendir la quotidianitat, distingir l'il·lusori de l'essencial, i obrir-se al diví.

Per adquirir-lo us podeu adreçar a Ramon Solé, Centre UNESCO de Catalunya: 93 458 95 95 - r.sole@unescocat.org.

Xarxes Solidàries

La propera reunió de Xarxes Solidàries (versió catalana de REDES) se celebrarà el 22 de setembre, en comptes del 21 de setembre, com inicialment estava prevista, a la seu de l'URC, de 6 a 8 de la tarda. Les congregacions religioses, que tinguin una ONGD i una fundació social a elles vinculada poden participar-hi tot avisant prèviament la Noe (93 302 43 67, de dilluns a divendres, de 15 a 19 hores).

Reunió de la Comissió Permanent Ampliada

La Comissió Permanent Ampliada està integrada pels membres de la Comissió Permanent més els representants de l'URC en diversos organismes i altres persones d'entitats vinculades. Es fa un repàs general de la memòria de l'any i es comparteixen objectius i inquietuds des de les diferents àrees.

A la tarda, la Comissió Permanent va continuar la reunió amb els temes de l'ordre del dia, entre els quals cal remarcar: celebració del 30è aniversari de la creació de l'URC; propera Assemblea general de l'URC, CEVRE curs sistemàtic de formació inicial, conclusions de la consulta sobre residències...

El **simposi** de la celebració dels 30 anys tindrà lloc a Barcelona el dia 22 de gener. Una data per reserva a l'agenda.

El tema: **Profetisme de la vida religiosa en un cristianisme de diàspora.**

Horeb, una cruïlla de vida, d'experiències, d'inquietuds i de notícies

Horeb és un espai obert a la participació de les diferents congregacions per compartir la vida, les experiències, les inquietuds i les notícies. Recordeu de trametre a l'URC els escrits així com també fotografies dels diversos esdeveniments.

Si a l'estiu han succeït notícies d'interès, que no s'han recollit a *Horeb* perquè hi ha unes setmanes que no surt a llum, les podem recuperar totes en una propera publicació.

Curs biennal d'Agent Pastoral Sanitària

Centros
Socio-sanitarios Católicos
de Catalunya

Centros Sociosanitarios Católicos de Catalunya i l'Escola de Pastoral Sanitària Nuestra Señora de la Salud organitzen el curs biennal d'Agent Pastoral Sanitària, adreçat a tots aquells que desitgin preparar-se per ser agents de pastoral sanitària a hospitals, parròquies, associacions o altres àmbits, i a sacerdots, religiosos i

laics que treballen en el camp sociosanitari com a professionals o voluntaris. Les activitats acadèmiques s'inicien el 19 d'octubre i fins al 7 de juny, tots els dimarts, de 15.30 a 19.30 h. Per a inscripcions: plaça Urquinaona, 11, 3-1A, telèfon 933 182 738, de dilluns a divendres, de 10 a 13 h i de 16 a 19 h.

L'espiritualitat dels laics: trobar Déu a la vida quotidiana

1er FÒRUM ESSLÉSIA PLURAL La Cova de Sant Ignasi – Manresa – 19 de setembre de 2010 Amb l'acompanyament del jesuïta **XAVIER MELLONI**

Xavier Melloni ens ajudarà a reflexionar sobre aquest tema i conduirà un taller pràctic de meditació i interiorització. Al final del matí, mateix Xavier Melloni presidirà una celebració eucarística, on celebrarem la joia i el compromís de ser cristians.

L'espiritualitat és la forma de vida segons l'esperit de Jesús. Malgrat durant molt de temps, una vida espiritual era sinònim de vida retirada, poc compromesa i callada. Es repetia que era un tipus de vida reservada als clergues, que s'ocupaven de les coses de Déu, mentre els laics érem immersos a la vida secular, a les coses del nostre temps. Ara sabem que una persona espiritual és aquella que viu segons l'ètica de Jesús i té una proximitat estreta amb Déu. Som convidats a trobar espais de silenci a la nostra vida quotidiana i fer dels trànsits entre el món interior i exterior l'actitud fonamental de qualsevol persona que vol sentir Déu i vol experimentar les actituds de Jesús. Una vida espiritual intensa és una crida per a tota persona humana, que no podem defugir si volem gaudir de plenitud i felicitat, i omplir de sentit la nostra vida. La **inscripció** es pot formalitzar a l'adreça electrònica info@esglesiaplural.cat o al telèfon 697 976 545.

Agenda

Setembre 2010

20	DI	Reunió de mestres de (pre)novici/es i responsables de la formació inicial
22	Dc	Xarxes solidàries – Reunió a la seu de l'URC, a les 18.00 h

Octubre 2010

2	Ds	Caminada contemplativa per les rodalies del Santuari de Puiglagulla
3	Dg	Trobada de la Pau – Comunitat de Sant'Egidio – Barcelona
4	DI	Assemblea de Superiores Majors i Abadeses
		URC-CEVRE: inici del primer trimestre de la formació inicial
7	Dj	Comissió Permanent
9	Ds	Trobada de religiosos a Vic - Acte central dels 30 anys
15	Dv	Estació d'enllaç
18	DI	URC-CEVRE: Inauguració oficial del curs de formació inicial
21	Dj	Delegats Episcopals de Vida Consagrada 1 – El Sant Dubte d'Ivorra
23	Ds	URC-CEVRE – Jornada de formació permanent
27	Dc	SIRBIR (Secretariat Interdiocesà de Relacions Bisbes i Religiosos)

Canvi de data: la Jornada de Religioses i religiosos en Barris Obrers i Populars, programada pel dia 27 de novembre, s'avançarà al 6 de novembre. Se n'informarà oportunament.

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urb@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urb.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urb@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urb@confer.es / Secretaria: urb.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urb@gmail.com
<http://urb.confer.es>